

VESTI IZ SLOVENIJE

ZADNJE TRGOVCE POSRAVLJAJO. Letošnja pomlad in letošnje poletje sta bili posvečeni v komunističnem raju trgovcem. Te je bilo treba spraviti s poti. Vlada je hotela trgovce in trgovčice podržaviti, vendar pa je hotela pri vsakem dobiti kak poseben vzrok, da je tako "ljudska" oblast pri "ljudstvu" bolj izlegla. Navadno so napravili pri vsakem trgovcu preiskavo in dognali, da skriva blago. Rekli so, da je spekulant in so ga razlastili. Pri tem se je tu in tam res pokazalo, da so trgovci iskali pretiranega dobička, toda na splošno so bile vse preiskave le zato, da je oblast pri razlastitvi (po domače pri državnih tatvini) bolj izlegla.

Enega takih slučajev na dolgo opisuje "Slov. por." 1. avgusta. V Domžalah je bil trgovec bivišar Alojz Praprotnik. Trgoval je na ime svoje žene, ker je sam užival nekaj pokojnine. Baje je imel doma celo zalogo skritega blaga, precej blaga pa tudi pri znanjih. Prodajal je najraje na zamenjavo, za mast, moko itd. Razume se, da so mu vse pobrali, on pa v Ljubljani čaka, za koliko časa (Dolje na 3. strani)

Med Slovenci po svetu

Iz Kanade
Stratford, Ont. — Prav lepo se vam zahvalim za redno pošiljanje Ameriške Domovine, ki jo vso vestno prečitam od prve do zadnje strani. Z bratom sva skupaj in oba najdeva veliko razvedrila pri čitanju tega lista. Sedaj smo se že malo privadili v tej novi deželi, samo z angleščino gre bolj težko, pa se bomo že naučili. Tukaj nas je 20 Slovencev, ki pridemo ob nedeljah malo skupaj, da se podomajemo pomenimo.

Prav lepo pozdravljam vse Slovence v Kanadi in Zed. državah, posebno pa one, ki čakajo po taboriščih v Avstriji, da se izselijo preko morja.

Jože in Janez Ovcjak.

V CHICAGU JE NOVA PODRUŽNICA S. M. Z.

Ko se je mudil Jože Grdina, gl. odbornik Slovenske moške zveze, v Chicagu, je zainteresiral ondote rojake za to organizacijo. Šli so na delo in nabrali dovolj članov za novo podružnico. Največ zaslug ima za to družina Louis Dolmovich, ki je pridobila največ članov.

Novi podružnici v Chicagu želimo mnogo uspeha.

Trl na dan

Walter Winchell je povedal v nedeljo večer na radiu, da Tito na skrivnem baranta z Angleži in Amerikanci. O čem gre kupčija, ni povedal. Kaj pravite, če gre za bosanske sli-

ve? Kdor izmed mestnih odbornikov v Clevelandu bo predlagal, da se odpravi sedanji bedasti dodatek pri mestnem čarterju, da moramo poleti eno uro prej vstajati, mu bomo kupili klobuk, kakršnega si sam izbere pri Johnu Kovaciču, 6217 St. Clair Ave.

Načelnik poljske trgovske komisije v Švici se je odpovedal in je zaprosil švicarsko vlado za streho; oni dan se je odpovedal diplomatski službi Bohus Beneš, konzul v San Franciscu in noče domov; na Turškem je izginil bolgarski atašej in je baje na potu v Zed. države. Delajo, kot so mnogi drugi pred njimi in vsi samo z enim namenom: da se ja ne bi vrnil v "paradiš" domov. Vse, samo ne domov v rdeča nebesa!

ZA MRS. RAYMOND NE BOMO VEČ NABIRALI DAROV

Kakor nam sporoča Mrs. Zoree Teck, ki je nabirala darove za težko bolno Mrs. Raymond roj. Mahnič, je bila žena odposlana končno v bolnišnico, kjer bo dobila vso postrežbo. Zato zanjo ne bomo več nabirali darov. Ako je kak dar že oddan na pošto in ga omo te dni prejeli, ga bomo seveda oddali Mrs. Teck.

V našem uradu smo nabrali in izročili Mrs. Teck vsega skupaj do večerja \$299.50. Za ta denar bo Mrs. Teck poravnala vse zdravniške račune za Mrs. Raymond, kar bo pa ostalo, bo plačala za družino stanovanje in hrano, kar so dolžni in če bo še kaj ostalo bo kupila otrokom vse potrebno za šolo. O tem bo Mrs. Teck sama poročala, ko bo imela vse račune v redu.

Pri nas so še darovali, kar še ni bilo objavljeno: John in Mary Mlaček \$15, družina M. Klobučar iz Chica, Ill. je poslala pa \$5.

Mrs. Teck je pa sama nabrala: Mr. in Mrs. Frank Kure sta darovala \$20, Mr. in Mrs. Chas. Bratish \$15, po \$10: Mrs. Anna Kutcher, Melvin Race, po \$5: Mr. in Mrs. John Race, Mrs. Anna Lobe ter Mr. in Mrs. Joseph Barnes, 1161 E. 74 St., Mr. in Mrs. Frank Poje, 1188 E. 175 St., neimenovana \$2.

Z vsemi temi darovi je bilo že precej pomagano bolni ženi in tudi njeni družini, ki je absolutno brez vsakih sredstev. V njenem imenu še enkrat: iskrena hvala vsem skupaj za blagodušne darove.

Sporazum končuje stavko voznikov

New York. — Med šoferji težkih avtomobilov in lastniki je prišlo do sporazuma za 17 in pol centa povziranja na uro in ureditev dobredelnega sklada. Vsi lastniki niso podpisali, pa tudi v uniji delavcev so še spori. Vendar je upanje, da bo sporazum kot je sklenjen končno zmagal na vseh straneh in bo na tej osnovi prenehala stavka.

Tajnosti o atomski energiji je kradel

Washington. — Odbor za preiskavo sovjetskih vohunskih aktivnosti v Ameriki je objavil, da je sedaj ugotovljen neki Arthur Adams kot tisti človek, ki je igriral odločilno vlogo pri kraji nekaterih tajnosti glede atomske energije. Adams je bivišar komunist. Poročilo odbora pa ne daje nikakih podrobnosti o njem.

Kardinal Spellman je posvetil High School Alojz Stepinac

New York. — Kardinal Spellman je blagoslovil novo katoliško srednjo šolo (High School) v mestu White Plains, Westchester County, ki nosi po njegovi odločitvi ime nadškofa Stepinca. V svoji pridigi je kardinal poveljeval boju in trpljenje nadškofa Alojzija Stepinca, ki je v Zagrebu, prestolici Hrvatske, vodil svojo škofijo med vojno, po vojni pa ga je Titova komunistična diktatura vrgla v zapor. "Nadškof Stepinac" je dejal kardinal, "ni samo en mož, ki gineva v jugoslovanski komunistični ječi kot žrtev brezbožnega komunizma in ne le en mučenik krščanstva ter oidealo, ki jih Amerikanci ljubimo in spoštujemo. On je simbol sv. Petra in Pavla in vseh apostolov, ki so trpeli izdajstvo in preganjanje za resnico in pravico skozi vsa tisočletja krščanstva."

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE POMAGAJMO JIM!

Razne najnovejše svetovne vesti

WASHINGTON. — V državi Maine je bila izvoljena na listu republikanske stranke Mrs. Margaret Chase Smith za senatorja Združenih držav. To je prva ženska, ki je izvoljena izvolitev v senat USA. Doslej je bila štirikrat izvoljena v kongres. Mrs. Smith je dobila 154.687 glasov in s tem prešla vse rekorde republikanske stranke pri volitvah v tej državi. Republikanska stranka je istočasno dobila tudi večino pri volitvah guvernerja in treh kongresmanov. Margaret Smith je bila najstarejša med šestimi otroci v družini brisavskega mojstra ter si s trdim delom priborila svojo izobrazbo. Zela je v učiteljskem poklicu, kasneje je bila zaposlena v pisarni, dokler se ni poročila s kongresmanom Smithom. Ker je on rano umrl, so volilci takoj po njegovi smrti njo izvolili na njegovo mesto.

WASHINGTON. — Jugoslovanska vlada je plačala 17 milijonov dolarjev v kritje ameriških zahtev in terjatev proti jugoslovanski državi in za odškodnino raznim ameriškim firmam, ki so bile nacionalizirane za časa Titove vlade.

PARIS. — Nova francoska vlada predlaga povišanje monopolskega tobaka, cigaret in cigar za 40 do 60 odstotkov, alkoholnih pijač za 20, bencina za 7, železniških vozovnin za 30 odstotkov, da bi dobila potrebna sredstva in mogla doseči vsaj delno pokritje državnega primanjkljaja.

NEW DELHI, Indija. — Vojska indijske države koraka v Hyderabad v petih kolonah. Poveljstvo indijske vojske priznava, da je pohod naletel na močan odpor vojske Hydrabada, ki je uspela, da je tri kolone popolnoma zaustavila in jih deloma vrgla nazaj. Muslimani zahtevajo, da država Pakistana takoj napove vojsko indijski državi in brani neodvisnost Hydrabada.

BERLIN. — General Lucius Clay je proti pričakovanju vseh dal kaj optimistično poročilo o sedanji situaciji v Berlinu. Rekel je, da namerava povečati število zračnih transportov v Berlin in da ni nobenega razloga, da bi nastal kak vojni konflikt. Povdaril pa je, da Amerikanci ne bodo zapustili niti Berlina niti Nemčije, da bodo povsod obdržali svojo vojaško moč, čeprav bodo vedno bolj in bolj dajali zadeve nemških dežel v upravo Nemcem samim.

PARIZ. — Zastopniki štirih velesil so se sestali, da razpravljajo o bivših italijanskih kolonijah v Afriki. Vprašanje je važno radi splošne svetovne vojne strategije. Rusija je predlagala, naj se vse kolonije vrnejo Italiji, zapadne sile so pa soglasno ta predlog odklonile. One predlagajo, da se končna odločitev odloži za eno leto. Amerikanci imajo svojo veliko bazo za težke avijone v Tripolitani. V Cirenajki so Britanci med vojno ljudstvu obljubili da dežela ne bo vrnjena nazaj v italijansko upravo. Zato si hočeta Amerika in Velika Britanija razdeliti Libijo tako, da en del Tripolitanijske ostane v upravi Združenih držav, drugi del, Cirenajka pa v upravi Velike Britanije, vse pod nadzorstvom Zveze narodov.

Zastopnik zunanjega ministra Molotova, Višinski, je napadal zapadne sile, da ne izvršujejo italijanske mirovne pogodbe, ker niso poslane na konferenco svojih zunanjih ministrov, ampak druge zastopnike. Ameriški ambasador Dulles in britanski minister Neil sta mu takoj odgovorila, da sta polno pooblaščenca obvezno zastopati svoje vlade in prevzemati v njihovem imenu vso odgovornost za obvezne sklepe. Višinski je moral pa priznati, da pooblastila nima in je vztrajal pri tem, da to ni konferenca zunanjih ministrov, ampak je razgovor njihovih zastopnikov.

Afera sovjetskih učiteljev je končana

Washington. — State Department je poslal zadnjo noto sovjetskemu ambasadorju glede ruskih učiteljev, ki so zaprosili, da ostanejo v USA in se ne vrnejo v Sovjetsko Zvezo. Naš urad ugotavlja, da ni Amerika storila nič drugega kot dala pravico azila ljudem, ki se smatrajo za politične begunce in da so vse ameriške oblasti postopale popolnoma po zakonu. S tem smatra državni departament zadevo za zaključeno.

Pearson novi kanadski zunanji minister

Ottawa. — Predsednik vlade Makenzi King bo sam vodil delegacijo Kanade na konvencijo Zveze narodov v Parizu. Med tem bo njegov naslednik vodil predsedstvene posle kabineta. Mr. Lavrent, ki je določen za ministrskega predsednika po odstavitvi Kinga, je pa izjavil, da bi sedaj rad odložil posle zunanjega ministra. Zato je imenovan za zunanjega ministra Lester B. Pearson, bivši ambasador Kanade v Združenih državah.

Podpirajmo Ligo slovenskih katoliških Amerikancev

Včeraj je Liga izročila nadaljno skupino prijav in prošanj za naselitev beguncem v Združenih državah. Bilo jih je 43. Vseh prijav imamo Slovenci sedaj 244. Slovencev je v Ameriki nekaj stotisoč. Begunskih prošanj za naselitev je nad 5.000. Pol leta že prosi Liga naj se prijavijo dobrotniki, ki bi pomagali beguncem s tem, da bi jim nudili prvo streho in preskrbeli prvo službo. Begunci bi vse dobrote izkazane sedaj poplačali kot se plača vsak dolg. Ničesar ne prosijo zastoj. Prosijo le toliko pomoči, da bi mogli izpolniti zahteve zakona. Neverjetno je slab odziv. Zlasti za kmetijske družine ni slovenskih farmarjev v Ameriki, ki bi jih sprejeli. Druge narodnosti nas daleč prekažajo. Povdarjamo, da sedaj ni treba nikakih garancijskih listin in ni treba plačati vožnje preko morja za begunca, ki mu nudimo dom in zaposlitev.

Prosimo odzovite se obupni prošnji begunskih preganecem in podprite Ligo v njenih plemenitih načrtih, da jim pomaga. Naslov: 10316 Barrett Ave., Cleveland 8, Ohio.

Poletno potovanje po Jugoslaviji

Parade mladine po ulicah — Gnječa na kolo dvoru — Mir na ulicah — Težave petletnega načrta — Prisiljeno prostovoljno delo — Kakih 300 Amerikancev se je vjelo in žele nazaj.

V našem kupeju je bil mlad jugoslovanski poročnik, z njim pa dobro oblečen mož približno iste starosti. Ponudila sta vsem sosedom cigarete, bombone in celo požirek slivovice, znane jugoslovanske narodne močne pijače, ki sem jo jaz oddoneli. Od časa do časa sta poročnik in njegov prijatelj začela moljaje popevati.

Pri nas je bil tudi nek Bolgar. Rekel je, da je bil mornar, pa je dodal, da ni več tega posla na Balkanu. Ta pripomba je vzbudila neko splošno soglasje in vsak se ji je smejal. Bolgar pa je ponudil cigarete in pripomnil: "Ali ni čudno prijetno kako se ljudje hitro in dobro razumejo, če se vlada ne vmeša." Jaz sem pritrdil, pa nekoliko prezgodaj, ker Bolgar je brž dodal: "Zakaj hoče Amerika vstvariti novo vojno?" Zanimal sem to, pa očitno brez uspeha. Zdelo se mi je, da oni resnično verujejo ruski propagandi.

Na raznih postajah smo videli skupine mladih fantov in deklet, ki so paradiirali po ulicah in peli. Mnogi dečki so se objemali predno so se ločili. Smejali so se in bili veseli, zadovoljni s svojo usodo.

Na zunaj nisem videl prav nič takega kar bi kazalo nato, da bi narodne mase hotele kako osvobodjenje.

Ko smo se pripeljali v Belgrad opolnoči, je bila postaja, njene čakalnice in hodniki še polni ljudstva. Dolgo je trajalo predno sem se s prtljago prerinil k izhodu. Od tam je nosač nosil mojo prtljago po klancu proti hotelu Balkan, kjer so bila določena stanovanja za dopisnike in manjše uradnike delegacij za donavsko konferenco.

Ko sem opravil registracijo, sem se šel sprehajati po Belgradu. Hoteli, kjer so stanovali delegati in dopisniki so bili strogo zastraženi in oficirji so bili razpostavljeni pri vseh vhodih in vseh izhodu. Zunaj so bili policisti, nekateri z revolverji, drugi s tamigani. Ti so navajali pešce, da ne smejo hoditi po isti strani, kjer je bil dotični hotel.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Poroka — V soboto 18. sept. bosta poročena v cerkvi sv. Jožefa na St. Clair Ave. in 144. cesti Edward J. Pavsek, sin Mr. in Mrs. Lovrenc Pavsek iz 1190 E. 147. St. in Eleanor Franko, hčerka Mr. in Mrs. John Franko iz 1012 E. 147. St. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče jima želimo v novem stanju.

Enajsta obletnica — V petek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Johna Možina v spomin 11. obletnice njegove smrti.

Letna seja — Društvo Dvor Baraga 1317 Kat. Borštnarjev, bo imelo v petek 17. sept. ob 7:30 zvečer gl. letno sejo v zborovalni dvorani šole sv. Vida. Na dnevnem redu bo volitev odbora za prihodnje poslovno leto. Članstvo naj se udeleži v velikem številu.

Lov na veverice — Danes je odprt lov na veverice. Ta lov bo odprt do 30. sept. Lovci dobe lovska dovoljenja v Grdinovi trgovini z železnino, kakor tudi lovske obleke in streljivo. Po veverice morate pa sami, je rekel John Grdina.

Petajsta obletnica — V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Johna Vidvol v spomin 15. obletnice njegove smrti.

K molitvi — Članice podruž. št. 25 SZZ naj pridejo nocoj ob 7:30 v Zakrajško pogrebni zavod k molitvi za pokojno Marie Somrak.

Poizvedovalni kolček

Leopold Cucek, doma iz Ljubljane, sedaj v begunstvu, bi rad zvedel za naslov svojega strica Leopolda Minar iz Loke pri Zidanem mostu. Star je okrog 70 let in se nahaja nekje v Ameriki. Naj sporoči svoj naslov na: Josephine Pogačnik, 1957 E. 34. St., Lorain, Ohio.

Vrhovnik Peter, doma iz Jame-Mavčice in dekletki Juvan, doma iz Jame št. 36, naj se zgledajo sorojaku Jožetu Ovcjak, doma iz Jame št. 20 pri Kranju. Njegov naslov je: Jože Ovcjak, c/o James Ballantyne, R.R. 3, Stratford, Ontario, Canada.

V Buenos Airesu, Argentina, živi begunc Franc Erjavec, sin pok. Jerneja in pok. Marije Lederer, doma iz Kostivnice, okraj Šmarje pri Jelšah. Išče svojo teto Antonijo Wess, roj. Lederer. Njen mož je bil advokat v Clevelandu. Franc Erjavec lepo prosi, da bi se mu ona ali kak drug sorodnik javil na naslov: Victor Martinez 50, Buenos Aires, Argentina.

Anton Čerferin, rodom iz Poljske doline pri Škofji Loki, sedaj D. P. Camp Trofaia, Steiermark, Austria, išče svoje sorodnike, ki so se v starem kraju pisali Kafol, v Ameriki pa Kafuor in so živeli v Wyomingu, Pa. Pravi, da ima tam teta, tri bratrance in dve sestrični. Vse lepo prosi, da bi mu se javili na gornji naslov na D. P. Camp Trofaia, Steiermark, Austria.

"Svobodna Slovenija" je lat naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri upravi Victor Martinez, 50, Buenos Aires, Argentina.

(Dolje prihodnjič)

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 8, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA
 Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	SEPTEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 181 Wed., Sept. 15, 1948

Da bi bili vsi eno...

Svet je danes eno. Bajni napredek moderne tehnike je kakor čez noč premostil širne oceane, ki so doslej delili zemeljsko oblo v razne celine. Razdalje, ki ločijo te celine, so sicer ostale iste, a njihov pomen ni več isti. To, kar je bilo včeraj daleč, je danes blizu. In to, kar je bilo včeraj sanje ali domišljija, je danes dejstvo. To, kar se je pred desetimi leti zdelo nemogoče, se danes ponavlja vsak dan. Danes zaspiš v New Yorku, zbudiš se v Parizu, govoriš v San Franciscu. Tvoj znanec, ki si mu dal roko pred dvema dnevoma, te posluša v Rimu. Tudi najbolj oddaljeni kotiček zemlje je samo nekaj sekund daleč od tvojega radia, in če bi ga hotel videti z lastnimi očmi, si v šestdesetih urah gotovo lahko tam. In jutri boš morda še za polovico hitreje.

Svet je torej eno v tem smislu, kakor je bila včasih eno mala gorska vasica, kjer si v petih minutah prišel od prve do zadnje hišne številke, kjer se je vsaka najmanjša dogodba zvedela v nekaj urah povsod od prvega do zadnjega vasičana. Svet je torej postal eno zato, ker je tako majhen, in so njegove celine postale kakor ena sama celina.

Toda svet danes ni eno. Svet je danes morda bolj na široko in globoko razdvojen, kakor je bil kdaj poprej. Svet je eno v zemljepisnem in tehničnem pogledu, a je globoko razdvojen v duhovnem in političnem smislu. Vsi narodi, ki so se več ali manj seznanili z iznajdbami moderne znanosti in tehnike, vedo, da so si blizu in da lahko hitro dosežejo drug drugega — in se zato še bolj boje drug drugega. Kajti ne čutijo se eno v duhovnem oziru. Človeštvo nima še zavesti, da so vsi narodi in celo posamezniki otroci ene same velike družine, poklicani, da žive in delajo skupaj, trpe skupaj in si pomagajo med seboj. Dve svetovni vojni, ki sta si sledili v tako kratkem presledku, sta zadosten in prepričljiv dokaz, da je današnje človeštvo duhovno razdvojeno in da se ne čuti eno.

Razne razloge bi našli, zakaj so si narodi še tako tuji, dasi so si tako blizu. Zemljepisne razdalje, ki so stoletja ločile celine in narode, različnost človeških ras, jezikov, kultur, razlike v gospodarskem življenju, pretirano poudarjanje narodnosti, medsebojni spori in krvavi spopadi, vsi ti in podobni činitelji so izkopali globoke prepade, ki danes razdvajajo človeštvo in ovirajo zблиžanje narodov v duhovnem oziru, ki bi moralo slediti zблиžanju v tehničnem in zemljepisnem pogledu.

Našli bi tudi razne poskuse za zблиžanje narodov. V našem času smo bili priče enemu izmed takih poskusov, ustvariti iz vsega človeštva eno samo telo, ko smo z bojaznijo sledili razvoju narodnega socializma v Nemčiji. Kajti ena najosnovnejših resnic te nove vere je bila, da je vzvišeni nemški narod poklican, da vzame v roke krmilo vsega sveta in združi vse narode v eno samo svetovno vladavino, kjer bo železna pest vladala in odločala o usodi narodov. Slika, ki je krasila neko javno dvorano v Nemčiji, je jasno izrazila to vero nacionalnega socializma v svetovno nadvlado. Na sliki je bil namreč upodobljen Hitler, ki mu Duh vesoljstva podaja zemeljsko oblo.

V našem času smo še priče enemu takih poskusov, ki ga hoče izvesti komunizem. Vsakdo, ki le količikaj pozna komunistične teorije, ve, da je končni cilj komunizma ustvariti na svetu eno samo družbo, kjer ne bo razlik med narodi in stanovi, kjer ne bo državnih meja, kjer ne bo nobenih verskih razlik, kjer ne bo vere v Boga, kjer ne bo razlik med revnimi in bogatimi, kjer ne bo razlik v mišljenju, kjer bo družba vse, posameznik pa ničla med milijoni drugih ničel. Proletarci vsega sveta združite se! Ta načelo je že pred sto leti proglasil oče komunizma, Karl Marx. In vsakdo, ki le malo pozna komunizem kakor je danes, ve, da je njegov končni cilj še vedno isti, namreč podvreči vse narode eni sami sili, ki ni nič drugega kot diktatura peščice izbrancev ali celo posameznega človeka.

V našem času smo priče tudi bolj plemenitemu poskusu združiti vse človeštvo v eno samo družino. Ta poskus se imenuje "Združeni narodi." Ta plemenita mednarodna ustanova naj bi združila naroda sveta ne s pomočjo sile, ampak na podlagi demokratičnih načel o enakosti in bratstvu vseh narodov.

A vsi ti poskusi so le poskusi. Še več: so poskusi, obsojeni že od vsega početka na neuspeh. Videli smo, kam je pripeljal človeštvo poskus, ki ga je hotel izvesti narodni socializem. Vidimo, kam vodi človeštvo rdeči socializem. Dogodki zadnjih treh let pričajo, da rdeči socializem še celo namenoma poglablja razdor med narodi. Končno tudi zelo dvomimo, če se bo mednarodni ustanovi, ki nosi tako lepo ime "Združeni narodi," v resnici posrečilo združiti vse narode v eno samo družino. Burni prizori, ki niso redki na sejah te ustanove, govore, da delo te organizacije ne temelji na dovolj trdnih duhovnih temeljih in da zastopniki narodov še vse preveč vodi njihova sebičnost, ne pa načela pravičnosti ali celo ljubezni. Zato se po pravici bojimo, da je ta mednarodna organizacija še daleč od svojih plemenitih ciljev in da jih nikdar ne bo mogla doseči v polni meri.

Ali torej ni nobene duhovne sile, ki bi mogla združiti človeštvo v eno samo družino. Ali je človeštvo obsojeno na to, da ostane na vse čase razklano med seboj, brez upa na kako duhovno silo, ki bi mogla premostiti vse prepade med narodi.

Mi smo prepričani, da taka duhovna sila obstoja na svetu. In ta sila je krščanski svetovni nazor, vera, ki jo je prinesel svetu Kristus. Svet more postati eno v Kristusu. Krščanstvo je bistveno vera edinosti. Da bi bili vsi eno! To načelo je proglasil Kristus in so ga za njim ponavljali njegovi apostoli. V krščanskih načelih, posebno v načelu pravičnosti in ljubezni, bi narodi gotovo našli močno duhovno sredstvo, ki bi jih zedinilo v eno samo družino. Treba bi bilo le prisvojiti si jih in se dosledno ravnati po njih. Če vlada needinost celo med narodi, ki se imenujejo krščanske, ni to krivda krščanskih načel, ampak je krivda na ljudeh, ki se niso dovolj dosledno ravnali po njih. Če bi se pa vsi narodi sveta dosledno ravnali po tem, kar jih uči Kristus, ni nobenega dvoma, da bi bil svet kakor ena sama velika božja družina.

BESEDA IZ NARODA

Obisk v Lemontu

Cleveland, O. — V nedeljo 5. sept. smo se srečali zopet v Lemontu. To pot je počastil Lemont svojega ustanovitelja patra Kazimirja Zakrjaska za praznovanje 50-letnice, odkar je postal redovnik. Zbrali so se njegovi sorodniki in prijatelji od blizu in daleč. Bil je zelo živahen in sončen dan. Bil je pa tudi pomemben. Zelo smo bili vsi počašteni tudi zaradi navzočnosti prevzvišenega škofa dr. Gregorija Rožmana. Njih navzočnost je bila krona vsemu praznovanju. Njih govor imeniten, pomemben, od srca ganljiv. Povedali so zgodovino o slavljenju, kako so ga vodila pota življenja od zibel do starih častitljivih let. Slavljenju so potem, ko je povorka dospela pred votlino, čestitali zastopniki, možje in žene v imenu farnosti in družtev za vse, kar je v svojem življenju storil za vero in Boga, za katoliško časopisje, za ustanove cerkvenih društev in za misijone, ki jih je vzdrževal po naselbinah. Slavljenec je žel mnogo priznanja, katerega je tudi zaslužil v delu za razne ustanove, zlasti za ustanovo franciškankega samostana, ki mu bo spomenik za vsa bodoča leta.

Na slavnost je dospelo tudi od drugod mnogo ljudi. Zjutraj so pripeljali veliki busi ljudi iz bližnjih mest, zvečer pa so prišli ponje. — Seveda smo tudi prepevali slovenske zdravice pod košatimi hrasti. Kjer je slovenski življenj, tam se sliši tudi slovenska pesem. Dopolodne so v procesiji odmevale prde litanije, popoldne pa združeni glasovi lepih slovenskih pesmi. Bilo je tudi številno duhovnikov ter oddaljenih gostov, kakor je vedno na hribu v Lemontu.

"Ej, pozdravi v Clevelandu naše Jaloreve iz vinskih gorici!" je klical Mr. Louis Jalorev iz Argo, Ill.; Mr. in Mrs. Smole pa iz Bradley, Ill., pozdrave za Kamničane in Preserece. Frank Gabrieli s Koroskega je vodil petje prav tako kakor na Koroskem, pela pa so z njim dekleta v čast škofu. Mr. Gabrieli jih je šel iskati prav tja v begunstvo. Rudi Remotar je izročil pozdrave za George Pančurja in Simenea. Na Johna Pauliča sta se spomnila Mr. in Mrs. Gosar. Rev. Godino pozdravlja Prekmurci: Mr. in Mrs. Horvat, Mrs. Marli in Mr. Ras. Mr. Banič Jr. pozdravlja Anthony Grdina Jr.

V družbi smo imeli tudi iz begunstva došlega Rev. Joseph Ferkula, doma iz Strug, ki se je zadnje čase nahajal v Hotederšici. Zares, Lemont je središče in shajališče naših ljudi iz vseh krajev Amerike. Tu se srečajo in spoznajo mnogi rojaki kakor na bojiščih, recimo na Brezjah. Romarski dom je zopet nekoliko zrasel v višavo od zadnjice. — Da ne pozabim o-

meniti medenih spominov. Nad sto nas je bilo srečnih, da smo dobili to, kar so obljubili, kar so nanesele čebelice. Pravijo, da se s takim zida romarski dom.

Moj pozdrav vsem: slavljenju in ostalim v Lemontu! Prav tako vsem, s katerimi sem se srečal. Bog dal zopetno srečanje, pri katerem naj bi nikogar ne manjkalo!

Anton Grdina.

Mladinski pevski zbor

Collinwood. — Vaje Mladinskega pevskega zbora Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. so se pričele v torek 14. septembra (od 6 do 7 zvečer) in bodo pod vodstvom dobro znane pevke Florence Unetič in pianistije Elleanor Pavli. Obe sta bili pevki Mladinskega zbora. Bili sta dobri pevki in igralki, kar sta pokazali s svojimi nastopi, da sta bili res dobri učenci. To je tudi dokaz, da se lahko dosti dobrega nauči vsak, ki se za to zanima. In sedaj pa sta prevzeli učenje tega mladinskega zbora, da bosta zopet dokazali, da sta zmožni dela, ki ga prevzame-ta.

Prijazno ste prošeni vsi starši, da redno pošiljate svoje otroke k vajah in s tem boste vi sami pomagali, da se bodo naučili slovenske pesmi in materinega jezika. Vsi, ki imate otroke, katere veseli petje, ste prošeni, da jih pošljete k vajah, ker to vas nič ne stane in sedaj je tudi čas za pristop, da se bodo skupno učili za nastop, ki nam ga bodo podali 12. decembra. Kaj bo vse tedaj na programu, je sedaj še prezgodaj pisati o tem. To pa vem, da bo g. J. Steblaj že dobil kaj primerne za te naše male pevce in igrance. Čim več bo otrok pri vajah, lažje bo izbral boljše moči, ki bodo zmožni za tak nastop.

Torej, vsi stari in novi mali pevci, le pridno k vajah v Slovenski delavski dom na Waterloo Rd. — J. P.

Op. urednika: Ta dopis smo prejeli šele v torek popoldne, 14. septembra, ko je bil naš list že tiskan. Če hočete, da bo dopis o pravem času priobčen, ga pošljite par dni prej.

Najgloblje v Sibirijo

Prvi, ki je prodrl najgloblje v Sibirijo je bil ruski general Jermak, ki se ni strašil naprovov v sibirskih tajgah in tundrah. Kljub vsem nevarnostim je prišel koncem 17. stoletja do Ohotskega morja.

Najstarejša tiskana knjiga

Najstarejša tiskana knjiga je iz leta 1456, to je bila biblija ali sv. pismo. Druga knjiga se je imenovala Psalterij in je izšla leto pozneje. Obe sta bili tiskani v Mogunciji ali Mainz v Nemčiji.

Moj beg iz ječe Ozne

(Piše slovenski fant, sedaj begunec, ki je Ozni ušel in mu ta ne more več škodovati.)

Bilo je lansko leto. Oče me je priganjal, naj se hitro obrnem in grem pomagat sosedovim orat. Kregal me je, da bom zadnji na njivi, jaz pa sem se nekam težko odpravil; sam nisem vedel zakaj. Ali je bila slutnja? Na njivi smo orali trije orači. Po malici okrog polenajstih smo spet pognali. Tedaj pa smo zagledali, kako prihajata dva ozničarja v črni obleki miške. Ustavila sta se pri prvem oraču. Jaz in tretji sva bila oddaljena kakih 50 metrov. Pri prvem oraču sta se ozničarja malo zadržala. Jaz zakličem bližnjemu oraču: "Beživa, morda gresta po naju." Oni pa mi odgovori: "Čemu? Ali sva kaj naredila?" Tako ostaneva. Ozničarja prideta, pozdravita in vprašata, kaj delava in še o vremenu. Nato pa naenkrat rezko vzklikneta: "V imenu ljudstva sta aretirana." Rečem ozničarju: "Pustite naju, da vsak svoje konje spraviva domov." Zaman. Ozničarja nista pustila niti toliko, da bi zoral brazdo do konca. Mene in prijatelja sta odgnala, konje pa sva morala kar na mestu pustiti. Soptoma sta naju spraševala, kam zahajava, s kom se druživa in podobno. Jaz sem odgovarjal, da imam dela doma dovolj in da ne hodim nikamor. Na glavni cesti je čakal motor s prikloico, ob njem šofer. Stopiti sem moral v prikloico. Ozničar mi je pokrtil glavo z odelom, da nisem videl ničesar in tudi nihče mene ni mogel videti. Tako so me odpeljali z njive, proč od domače vasi. Zdirjali smo po cesti in znašel sem se, to smo se ustavili, na dvorišču postaje Ozne. Ko sem vstopil so me ozničarji obkrožili in s posebnim veseljem ogledovali, kakor da so napravili veliko najdbo. Nekateri so mi govorili: "Pa te imamo ptička-bandita." Dobil sem prvi namig, zakaj so me aretirali. Odvedli so me po stopnicah v sobo, kjer je bilo 5 ali 6 ozničarjev. Ti so se mi zaničljivo posmehovali. Majhen suh možič je stopil k meni, me klofnil in rekel: "Evo ti, bandit." Menda se mu je zdelo, da je napravil zelo junško dejanje. Nato so šli iz sobe vsi razen enega. Ta me je začel spraševati, kaj delam, s kom sem se družil, kam zahajal. Izveči je hotel iz mene, kako je z nekimi znanici, ki so pri ljudstvu precej pomenili. Jaz sem bil tem ljudem naklonjen, ker so bili nasprotniki komunizma.

Ničesar tistega nisem povedal, da bi moglo biti proti tem ljudem. Tako prvo zasliševanje ni imelo nič uspeha. Ker nisem pri tem zasliševanju nič kaj takega povedal, kar bi komunisti radi zvedeli, so prignali nekega fantina, ki me je poznal. Ta je rekel, da imam skrito orožje, da imam zveze s skrivaci, da tem pomagam in podobno. Vsega tega nisem priznal. Po tem prvem zasliševanju so me zaprli v bunker, prostor pod hišo, ki je bil včasih klet. Tu so me pustili prvo noč. Pa ne pustili na miru! Zaslišavali so me kar v bunkerju in hoteli dobiti od mene priznanje, da imam zveze s skrivaci. Ker niso mogli izveči iz mene ničesar, so me pretepavali. Tako sem okusil prve drobeče oznocev.

Zjutraj se je zasliševanje kmalu spet začelo. Potem pa so me zaprli v sobo, ki je bila včasih kuhinja, sedaj pa ni bilo v njej prav ničesar. Ne stola, ne klopi, ne kakega ležišča. Tla cementna, okrog mene štiri stene in okno na dvorišče. Predne so me spravili v sobo, so me trdo uklenili. Zvezali so mi roki na hrbtu. So se pač bal, da bi ušel. Skoz vrata sem poslušal korakanje straže in včasih rožljanje ključev. V tej

ČE VERJAMETE AL PA NE!

V borbi s spancem so se mi menjavale misli iz trenutka v trenutek. Zazdi se mi, da zunanaj dežuje. Ne, le veter spremlja muziko zvezd, ki menjavajo svoja mesta na nebu. Čakam na vlak kakor otrok, ki posluša, kdaj bo prišla mati. Spominim se ne nek velikonočni pondeljek, ko smo se vračali dijaki s počitnic, vojniki z dopusta in drugi. Svojo culico, v katero mi je sestra zavila kolača in nekaj pirhov, sem skrbno stikal pod pazduho in živo molil, da bi se vlaku kaj primerilo, predno bi prisopihal na Rakek, da bi ne bilo treba v Ljubljano. Toda nekaj me je zmotilo, da sem pozabil na vse drugo in samo zijal v dva dragonca, ki sta privlekla svoji težki sablji po kamenitem tlaku, rožljala z ostrogami in vlekla za male brkice, ki so komaj vidno poganjale pod nosom. Rdeče kape sta imela močno na desno uho, spredaj izza bluz so

sobi sem stanoval (če se to more imenovati stanovanje, saj se ležišča ni bilo)! štirinajst dni. Hrana je bila obupna. Poslušajte: Zjutraj sem dobil črno kavo, brez sladkorja seveda. Koruznega kruha za kake tri griljaje. Okrog 2 popoldne so mi dali kak dan krompir, kak dan zelje, kak dan fižol. Brez kruha seveda. Za večerjo sem šel spat na cementna tla.

Roke so mi oprostili verig le zjutraj in opoldne, ko je stražar prinesel hrano. Kadar sem šel na stranišče, sem moral zvoniti, da je prišel stražar in me odvedel. Lahko si mislite, kako postane prijetno tako življenje z vedno uklenjenimi rokami na hrbtu, ko ne moreš ne sedeti, ne ležati razen na tleh. Kako sem se zdel sam sebi neumen, da nisem takrat zbežal z njive, naj bi bilo, kar bi hotel. Premišljeval sem, kaj sem prav za prav pregrešil, da sem zvezan v tej ječi. Res je, komunist nisem bil. Toda drugače sem bil tiho doma. Saj smo vsi vedeli, da ima policija povsod ušesa. Nisem imel prav nikake zavesti, da sem kaj naredil proti ljudem ali proti državi. Imeti usmiljenje s preganjanimi, še ni nikak greh, Bolela me je misel, kaj je z mojimi domačimi. Ali so tudi nje zaprli? Kje sta oče in mati, kje brat in sestra? Med vojno smo tolikokrat govorili, kako bo lepo, kadar bo spet mir, sedaj dva leti povojni pa je slabše, kot je bilo poprej.

Večkrat na dan so zoropotali ključji. Stražar je prišel klicat na zasliševanje. Tudi po štirikrat na dan so me zasliševali. Navadno je zasliševalo več ozničarjev. Prihajali so v presledkih eden za drugim v sobo. Ko je prvi zasliševal, je prišel drugi v sobo, še delal, kakor da ne ve, kaj je oni ravno prej vpraševal in začel z nova: "Odkod sem, kaj sem delal, zakaj sem tu, itd." Prišel je tretji četrti in peti oznovec. Vsak me je skušal ujeti v besedi. Vsakemu sem moral podpisati zapisnik. Vsaki dan podobna vprašanja, vsaki dan zapisnik. Vedno so primerjali, če nisem prej kako stvar drugače povedal. Najraje so zasliševali po noči.

To zasliševanje je vselej muka. Ne zaslišujejo te ljudje, ampak zverine, ki ne prestopajo lajajo in vpijejo v tebe, ki zmerjajo, kolnejo, groze s streljanjem, obešenjem, če ne poveš, (Dolje na 3. strani)

jima štrlele številke viržinke, Čez desno ramo sta imela obešen kratak kožuh, ves obrobljen z rumenimi žnornami. Bila sta res krasna za pogled in ni čudno, če ju je vse občudovalo. Jaz bi ju skoro požrl z očmi. Pozabil sem na vse in imel oči samo za krepka dragonca, ki sta pa tudi vedela, da se močno postavita. Bila sta to Petrov Janez iz Zirovnice in Levarjev Janez iz Grahovega. Bila sta kot dva dvojčka, oba četovodji, oba enakih postav. Kamor sta se obrnila, sem jima bil za petami in preneli vse, kar sta imela na sebi: sabljo, ostroge, rdečo in modro uniformo, rdečo čepico in bele zvezde pod vratom. Ne more biti drugače, sem kar tam sklenil tudi jaz bom dragonec, kadar bom velik...

"Gospod, blagajna je že odprta, če hočete kupiti vozni listek. Saj se odpeljete s tem vlakom, ne?" me je zmotil uradnik, ki je pokukal v čakalnico. "Z roko sem potegnul čez obraz, da sem odgnal lepe spomine in stopil k okencu v veži, da sem dobil vozni listek do Ljubljane. Stopil sem ven pred kolodvor v mesečno noč, da tam počakam vlaka. Onkraj železniških tračnic sem videl visoke skladovnice tramov in žaganic. Ves ta les je rasel v notranjskih gozdovih in čaka, da ga bodo naložili na vagonne in odpeljali, kdo ve kam. Morda celo doli v Egipt. Dober les je bil iz naših gozdov in nikoli ga ne bo zmanjkalo. Saj sekajo s pametjo, samo toliko, da je prostora za novo rast. In onkraj skladišča je hrib in tam preko je ostala naša Menišija. Samo zvezde vidim nad njo, naravnost proti severu. Naj bi jo varovale, našo vas, vsega hudega, dokler se povrnejo mi iz tujine. Drugi, ki so že odšli tje za morje in jaz, ki sem zdaj namenjen.

Iz misli me zbudi hropenje vlaka, ki je vlekel dolgo vrsto vozov na postajo. Postajenčelnik je stopil iz kolodvora, da tam zunaj počaka na vlak. Nobenega drugega popotnika ni bilo, sam sem vstopil v voz. Po klopeth so spali trudni popotniki in komaj sem našel prostor tam ob oknu.

Vlak se je kmalu oddahnil in potegnil. Močno je potegnila lokomotiva, da sem skoro omahnil nazaj po klopi. Parkrat je stroj hudo zasopihal, potem vedno hitreje in hitreje. Pritisnil sem čelo ob šipo, da se enkrat vidim lučke na postaji. Še par hipov in zrl sem v neprodno temo. Vlak je drdral enakomerno, ne prehitro, ne prepočasi. Naslonil sem se na steno in zatisni oči. Nisem spal, samo mižal sem. Truden sem bil, saj sem nocojšno noč toliko preskusil, najbrdkejšje, kar more človek: slovo od rojstnega doma, ki je samo en edini na novo svetu. Nihče, ki ima količikaj srca, pušči del svojega bistva doma, ko odhaja v svet. Glavo sem dobro vdel v kot, da bi mi ne omahnila. Zdelo se mi je, da nekdo govori s počasnim, spokojnim glasom; sam sebi govori; zdi se mi, da je skrit za temno zaveso in pravi:

"Pojmo spat, Bog je zlat; pojmo gledat, kaj Marija dela. Angelece napaja, v sveti raj posaja. Pojmo še mi, da nas napoji, zdaj in na večne čase, v sveti raj posadi — Amen."

Izgubljeni svet

ROMAN

Človek mora poznati življenje, da razume, kako so lahko različni možgani, značaj in duša.

Prihodnji dan smo že res odinili na naše, za znanost toliko pomembno potovanje. Ugotovili smo, da je prav tako spravi našo prtljago v oba čolna, pa smo se vkrcali po šest ljudi v čoln, pri čemer smo seveda poskrbeli, da je prišel vsak profesor radi miru v drug čolno. Jaz moram delati družbo Challengerju, ki je bil prav dobre volje: pogledal se je v molčeče navdušenje in obraz se mu je kar svetil od blagosti. A poizkusil sem z njim že vse kaj drugega, pa se nič ne bom čudil, če zadrživa nenadno po teh solnčnih žarkih nevihta. Človek pač ne more ostati brezkrben v njegovi bližini, zato pa se tudi ne more dolgočasiti, ker vedno napeto pričakuje, kako se bo prihodnji trenutek izrazil ta nebrzdani značaj.

Dva dneva smo nadaljevali pot po udobni, plovni in več sto yardov široki reki s temno pobarvano, a tako prozorno vodo, da smo videli navadno vse na dnu. Značilna je za veliko število Amazonkinih pritokov, dočim imajo drugi zopet belkasto motno vodo: to razliko povzroča zemeljske plasti, po katerih gre struga. Razkrajnjanje rastlinstva povzroča temno barvo, med tem ko izvirna ostala nesnaga iz lovice na dnu. Dvakrat smo naleteli na pragove, in smo morali narediti kake polmilje ovinka, da se jim izognemo: ponovno smo se izkrcali in prenašali svoje imetje po suhem. Obrežni pragozd po obeh straneh reke je bil še nedotaknjen in ga je lažje prekorati, kakor enkrat že posekano hosto: zato nam ni bilo posebno težko vlačiti čolna. Kako bi naj kdaj pozabil na to skrivnostno svečanost te goščave? Jaz, ki sem zrastlel v mestu, nikoli nisem mogel niti sanjati o tako visokih drevesih in mogočnih deblih. Kakor krasni stebri so se ponosno dvigala visoko nad našimi glavami in oko je komaj segalo, tja, kjer so se spletale njih veje v visoke gotske oboke ter je vstvarjalo zelenje neprodno senčnato zeleno streho, skozi katero je samo tu in tam prodiral zlat solčni žarek, ki je zapuščal ozki, trepetajoči, ble-

bi nas pomorili."

"Kako pa nas morejo zasledovati?" sem vprašal ter uprl oči v mrko, mrtvo daljavo.

Mešanec je skomignil s širokim ramen:

"Indijanci pač znajo. Imajo že svoj način. Zasledujejo nas. Z bobni se pogovarjajo drug z drugim. Prežijo na priložnost, da bi nas pomorili."

Popoldne istega dne — moj žepni kledarček kaže, da je bil četrtek 18. avgusta — je bilo slišati od vseh strani vsaj šest ali sedem bobnov. Včasih so brneli jako hitro, včasih zopet počasi; tu in tam sta se jasno razločevala vprašanje in odgovor: daleč na vzhodu se je nenadno oglašal boben z drobnim, vedno naraščajočim visokim drdranjem, nakar je donelo v presledkih votlo grmenje od severa. To neprestano ropotanje je nepopisno razburjalo živce, donelo je kakor stalna preteča grožnja, kakor neskončno ponavljanje presekanih Gomezovih stavkov: "Prežimo na priložnost, da bi vas pomorili. Prežimo na priložnost, da bi vas pomorili!" Sicer se ni nič premaknilo v molčečem gozdu.

Okoli je bila sama narava, je kraljeval mir in blag pokoj, a neke daleč onstran temnega rastlinskega zastora je vedno donel isti pozdrav našega brata-človeka: "Prežimo na priložnost, da bi vas pomorili," so pravili ljudje na vzhodu. "Prežimo na priložnost, da bi vas pomorili," so pravili ljudje na severu.

Bobni so bobneli in drdrali ves ta dan in obrazi naših rdečekožih spremljevalcev so jasno kazali učinek te grožnje. Potrt se je zdel celo drzni, bahavi mešanec. Jaz pa sem ugotovil ta dan za vselej, da je lasten Summerleeju in Challengerju oni najvišji pogum, ki je značilen za znanstvenikovo duševnost. Slična neustrašenost je morala odlikovati tudi Darwina pri argentinskih gaučos (na pol divji pastirji v južnoameriški stepi), Wallacea med malajskimi lovci na lobanje. — Blaga narava je pač tako ustvarila človeške možgane, da ne morejo istočasno misliti na dve strani; če so zatopljeni v znanstvena vprašanja, ne ostane v njih nobenega kotička za zgolj osebne pomisleke. Ves dan sta zasledovala oba profesorja ob tej neprestani, skrivnostni pretnji slehernega ptica v zraku in sleherni rastlini ob vodi, pa sta se večkrat hudo sprla. Slišati je bilo venomer, kako prekinja Summerleejevo godrnjanje Challengerjevo globoko mrmanje, a oba se nista nič zme-

nila za nevarnost in se tako malo brigala za indijansko bobnanje, kot da bi sedela v kadilni sobi Royal Society Kluba na St. James streetu. Samo enkrat sta izvolila mimogrede omeniti to zadevo.

"Ljudozrci iz roda Miranha ali pa Amajauca," je rekel profesor Challenger in pokazal z zaobrnenim prstom proti odmevajočemu gozdu.

"Nedvomno, sir," je odgovoril Summerlee. "Mislim, da i-

V Angliji, v South Mimms, ki je komaj 13 milj od središča Londona, so obdelali prazno zemljo ob cestah ter jo obsejali s žitom in razno zelenjavo. Ta poizkus se jim je letos kaj dobro obnesel. Za naprej nameravajo obdelati vso prazno zemljo ob cestah, ker se po tem prvem poskusu lahko računa na lep pridelek žita, krompirja in razne zelenjave.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

LET'S EXPLORE OHIO Mother of Presidents

THOMAS ANDREWS HENDRICKS
Grover Cleveland's Vice-President

First of the three Ohioans to be elected to the Vice Presidency of the United States was Thomas Andrews Hendricks, who won with Grover Cleveland in 1887 and who died less than nine months after the inauguration.

There were two other Ohio Vice Presidents—Charles W. Fairbanks, one of the last of America's log-cabin statesmen, who served with Theodore Roosevelt; and the colorful Charles Gates Dawes, the pipe-smoking running-mate of Calvin Coolidge.

Hendricks was born in 1819 near Zanesville, but most of his life was spent over the state line in Indiana, which he represented later in the Congress.

He is notable for his early support of freedom for the Negro, whose admission as free men into Indiana he helped achieve. An early supporter of Stephen A. Douglas, he led the opposition to the election of Abraham Lincoln on personal grounds, and was a prominent contestant for the Presidential nomination in 1868.

When Horace Greeley, candidate in 1872, died between the time of the popular election and the meeting of the Electoral College, Hendricks was given 42 votes for President.

The first time he ran for Vice President, with Samuel J. Tilden, he lost with him. In 1887, he was the successful candidate with Grover Cleveland.

The Zane-Kenton Monument, a 60-ton boulder to the memory of the two famous pioneers, is at

COURTESY—THE STANDARD OIL CO. (OHIO)

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE
GA NEPOZABNEGA SINA IN
BRATA

Richard Znidaršič

(ki nas je za vedno zapustil
15. sept. 1946.)

Mirno spavaj pod gomilo,
ljubi sinko, bratec naš,
naša srca krvavijo,
ker te krije zemlja.

S cvetjem bomo grob krasili,
vedno v traji ti spomin,
cvetje z solzami zalili
iz naših srčnih bolečin.

Tvoji žalujoci:

FRANK in JOSEPHINE, starši;
NORMAN, bratec; ROBERTA, sestra.

Cleveland, O. 15. sept. 1948.

Dvakrat na teden, dvakrat tako slastni
Bolj mehki, bolj okusni MAKARONI

Gitson Optical Company

5005 SUPERIOR AVE.

Mi smo v vaši bližini!

NIČ SITNOSTI ZA PARKANJE!

Očala narejena in pomenjena na predpis vašega zdravilnika.
Popravimo vam očala. Nadomestimo strelce šipe.

PRIMERIMO VAM JIH ZASTONJ

Mi imamo največje in najbolj kompletne priprave za izdelovanje
očal v Clevelandu. Zagotovljeni ste lahko, da dobite pri nas natančnost,
točno postrežbo in zmerne cene.

Mi vam napravimo sončna očala po vaši lastni želji.

GITSON OPTICAL COMPANY

5005 SUPERIOR AVE.

Očalni inženirji v vaši bližini.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali
ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite
se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAK

HE 2738. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA
BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CLEVELAND, lastnik.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijaka tiskar-
na vam tiska krasna poročna
vabila po jako smerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec
papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628